

THORVALDSENS MUSEUM

MAGASIN

for

Natur- og Menneſkekundskab.

Redigeret af
J. P. Dattiger.

Ny Suite.

Kobberne ſtrukne af
A. Hansen.

Udgivet og forlagt af G. Lorenzen.

N° 6.

Credie Hefte.

1842.

Indhold: Thorvaldsens Museum (med Prospect). Christian den Anden (Fortællelse). Af Napoleons Søldaterliv.

Thorvaldsens Museum.

(Med Prospect.)

Da man havde bragt i Erfaring, at det var Thorvaldsens Henſigt, at ſjenke ſit Fædreland ſine Værker og Kunſtkatte, forenede en Deel anſeete Mænd ſig om, i Begyndelſen af Aaret 1837, at udſtede en Indbydelse til alle Danſke i det hele Land, om ved frivillige Gaver at bidrage til Opførelſen og Vedligeholdelſen af en Bygning, værdig til at indſlutte den nyere Billedhugger-

kunſts ypperſte Værker og Kunſtnerens rige Samlinger af Kunſtsager, for ſaaledes i Gjerning at viſe ham ſin Erkendtlighed for hans kiſtbare Gave, ſom og for ſaaledes paa en værdig Maade at bringe ſin Hylſing til den ſtore Kunſtner, ſom Forſynet har ſjenket det danſke Folk. Inden nogle faa Maaneders Forløb udgjorde de tegnede Bidrag alt henved 40,000 Rbd., og da det ſaaledes viſte ſig, at Indbydelse overalt var bleven modtagen med ſtor Interesſe for Sagen, blev en Committee nedſat for „i Forening med Thorvaldsen at foreſtaa, paa ſamtlige Bidragendes Vegne, de til det Thorvaldsenſke Museum indkomne Summers Anvendelse, og afgjøre Alt, hvad der i denne Sag kunde komme under Overveielſe“. Til ſamme Tid indløb der ogſaa Brev fra Thorvaldsen, hvori han bevidnede Alle ſin Erkendtlighed for den

Hæder, man havde tiltænkt ham, og hvori han tillige lovede, at han ved sin Ankomst til Fædrelandet, som han haabede at kunne betragte som nærførestaaende, vilde fremme det begyndte Foretagende ved Alt, hvad der stod i hans Magt. Fremdeles meddeelte han ogsaa En af Committeeens Medlemmer følgende Erklæring, som han tillod ham at benytte paa den til Sagens Fremgang bedste Maade: „Det er min Villie, at alle mine Kunstsager, saavel de af mig selv forfærdigede Marmorarbejder, som ogsaa de af mig anskaffede Malerier, Kobberstik, Vasjer, Bronzer, Gemmer, skaarne Steene, Mønter, samt mit Bibliothek og min Samling af Haandtegninger skulle tilhøre dette Museum; — hvilket altsammen endnu nærmere er bestemt i mit Testament.“

Den 17 September 1838 ankom omfæder Thorvaldsen hertil, hvorpaa Bærket blev drevet med fornyet Zver. Efter enkelte Forhandlinger med Byens Communal-Bestyrelse, hvorefter denne lovede paa høiere Approbatton at ville lægge det Manglende til den Sum, der allerede var indkommen ved frivillige Bidrag, og efterat afdøde Kong Frederik den Sjette havde skænket en ved Christiansborg Slot imellem Stormbroen og Slotskirken beliggende Bygning til Hjælp og Thorvaldsen havde erklæret sig tilfreds med sammes Afbenyttelse, lagde man omfæder Haand paa Museets Opførelse efter en af Thorvaldsen dertil approberet Plan, der var udstøjet af Hr. Bygningsinspecteur Birchner Sindsbøll, hvem det og blev overdraget at forestaae Arbejdet under en dertil udvalgt Committee, bestaaende dels af Medlemmer fra Committeeen for det Thorvaldsenske Museum og dels af Nogle af Borgerrepræsentationen.

I Slutningen af forrige Aar var Bærket saavidt fremmet, at den hele Bygning

stod under Tag. Endnu staaer altsaa kun tilbage sammes indre og ydre Afslutning, der vil blive drevet med uafbrudt Zver, saa det er at haabe, at Museet snart vil blive færdigt til at modtage de kostbare Skatte, der her skulde opstilles. Endel af disse ere alt ankomne hertil og findes midlertidigen opstillede paa Charlottenborg- og Christiansborg-Slotter, og det Øvrige, eller vel den større Deel af samme, vil blive afhentet i Sommer med det Orlogsstib, Hans Majestæt har bestemt at affende til Middelhavet.

Den hele Bygning danner en aflang Firkant omkring en aaben Gaard, i hvis Midte der vil blive anbragt en eller anden Forziring. Bygningens fire Floie ere inddeelte i større og mindre Localer efter Figurerens Størrelse. Fra Hovedindgangen, som findes paa den vestlige Endepløi, ud imod Stormbroen, og hvor der vil blive anbragt en Trappe, som vil komme til at indtage hele Bygningens Bredde, vil man først træde ind i den største Sal, 55 Alen lang, 15 Alen dyb og 20 Alen høi, som er bestemt til at optage de tvende Heststaturer af den bayeriske Churfyrste Maximilian og den polske Prinds Poniatowski, der ville blive opstillede ved begge Enderne, fremdeles de tvende siddende Staturer af Pave Pius den Syvende og Astronomen Copernicus, der ville faae deres Plads imellem hine, samt de staaende Staturer af den tydske Digter Schiller og Bogtrykkerkunstens Opfinder Gutenberg, i colossal Størrelse, og endelig de tvende mindre Staturer af den polske Greve Potocky og Napoleons Stedsøn Eugén. Herfra føre tre Døre til den øvrige Deel af Museet, af hvilke den midterste fører ud til en Korsgang, der gaar rundt om Gaarden og hvor man vil faae at see de fire Grupper fra Frontonerne af Frue Kirken, Raadhuset og Slotskirken her i Kjøbenhavn, samt Tor-

Thorvaldsen Eier, og den søndre for hans Samlinger af Oldsager, Kobber og Bøger.

Endnu have vi kun at tilføie, at over Hovedindgangen til Museet vil blive anbragt en Seiersgudinde paa en tospændig Vogn og derunder Navnet

Albert Thorvaldsen.

Christian den Anden.

(Fortsættelse.)

Jonias Landsted ved Rom, foruden flere Figurer, hørende til de christelige Forestillinger; de tvende andre Døre derimod til den Nærste af mindre Bærelser, der ere anbragte i de tvende Sidefloie, hvor de forskjellige mindre Staturer, der ikke ere over naturlig Størrelse, ville blive opstillede, saaledes at de, der høre til den antike Kunsts Gjenstande, som Venus, Adonis og lign. ville faae deres Plads i den nordre Floi, de, der høre til den nyere Tids Gjenstande, som Hverdredningen, Dandsferinden, Lord Byrons Statue og lign. ville faae deres Plads i den sydlige Floi, I den østlige Endepløi findes trede store Sale, hvortil der findes Indgange fra Korsgangen og som atter ved tvende egne Døre staae i Forbindelse med hinanden. Af disse Sale er den mellemste bestemt til at optage Staturerne af Kristus og de 12 Apostole (de samme, som findes i Frue Kirke, men i Gips), den nordlige til at optage de colossale Staturer af Hercules, Minerva, Esculap og Nemesis, og endelig den sydlige til at optage de mindre Staturer af Jason, Mars og Vulcan.

Foruden disse større Bærter, vil den talrige Mængde af Vasrelieffer, der ere udgaade fra Thorvaldsens Haand, blive anbragte rundt om i de forskjellige Sale og Bærelser, paa de Vægge, der frembyde den gunstige Belysning, omtrent i Høide med den Betragtendes Die.

Til den anden Etage vil Dgangen blive anbragt i den søndre Sidepløi, strax til Høire, naar man træder ind i Korsgangen. I denne Etage vil Pladsen blive benyttet saaledes: I Gangen rundt om Gaarden sættes den hele Samling af Bister, man har fra Thorvaldsens Haand, omtrent 300 i Tallet. Den nordre Floi er bestemt for den betydelige Samling af Malerier, som

Christian var endnu ikke gift, da han beseg sine Fædres Throne. Vel var Dyveke fulgt med ham herved til Danmark, da han af Faderen var bleven kaldt tilbage fra Norge, og vel elskede han hende endnu med den samme Kjærlighed, som hist, men dog indsaae han snart, at han i saa Henseende burde tilfidefatte sit Hjertes Tilboielighed for Politiken og efter Rigsraadets Dnske snarest muligt see sig om efter en fyrstelig Brud. Hans Valg faldt paa den tydske Keiser Maximilians Søn, den afdøde Hertug Philips yngste Datter, Elisabeth, og fandt ganske Rigsraadets og selv Sigbrittes Bifald. Et glimrende Gesandtskab blev derfor i Begyndelsen af Aaret 1514 affendt til Tydskland, for hos Bedstefaderen først at anholde om hendes Haand, og efterat det her var blevet venlig modtagen og havde erholdt dennes Samtykke, afgik det til Bryssel, hvor Prindsessen dengang opholdt sig hos sin Tante, Statholderinden Margrethe, tilligemed sin Broder, Prinds Carl, der senere blev tydske Keiser under Navnet Carl den Femte. Da nu og Prindsessen indvilgede i Partiet, blev hun den samme Dag, Kongen blev kronet i Kjøbenhavn, viet